

A világtörténelem legnagyobb népiirtása

Az oktatási intézményekben és a frissen gőzölgő hálaadás-napi pulyka fölött gyakran esik szó a szép meséről, miszerint Amerikába az európaiak vitték el a civilizációt. A második világháború le nem tagadható rémtetteiről naponta értesülünk az ilyen-olyan ismeretterjesztő csatornákon, de van amiről nem beszélnek napjaink történelemkönyvei. Assunk a dolgok mélyére!

Idézet egy felfedező jegyzeteiből: "A Földön található legcsodálatosabb város. Ötször akkora, mint London vagy Róma. Hatalmas épületek emelkednek ki a vízből. 60.000 ragyogó ház, és milyen tágasak, milyen jól meg lettek tervezve, gyönyörű kőfalakból és cédrusfákból és más, édes illatú fákból épültek. A város számtalan utcája és sugárútja olyan tiszta és rendben tartott a nagyszámú lakosság ellenére. Csatornák bonyolult hálózata metszi keresztül-kasul a várost, mint egy óriási Velence, csodálatos lebegő kertjei pedig a világon sehol máshol nem láthatók... A színes ruházatot viselő lakosság személyi tisztasága és higiénája, a szappanok, dezodoráló szerek és leheletfrissítők pazar használata megdöbbenő volt."

Eközben az európai lakosság szennyezett városi folyókból ittak vizet, legtöbbször szinte sohasem fürdött és mindig magán hordta a ruháját. Freenie Ziner biográfus szerint a zarandokoknak borzalmas szaguk volt (most kapaszkodjunk!) bár az indiánok hasztalanul próbálták meg őket a fürdésre megtanítani...

Telepesek

Az első telepesek történetét szándékosan változtatták meg, jegyzi meg James Loewen író, mivel az igazság olyan szegényes volt. Valójában több száz mérföldnyire délebbre telepedtek le, és Amerikában maradtak, mert a küldetés sikertelen volt. A valódi cél az volt, Robert Beverly történész szerint, hogy aranyat találjanak és visszavigyék Európába. Találomra ásták a gödröket a földbe arany után kutatva ahelyett, hogy növényeket ültettek volna.

"Hamarosan éhezni kezdtek és arra kényszerültek, hogy rothadó indián tetemeket ássanak ki a földből, hogy meg-egyék." - mondja Beverley. Belsőzüllötteseket fogtak el, akiket arra használtak, hogy tanítsák meg őket gazdálkodni. A telepesek egy része képes volt a bizalmukba férkőzni és ilyen módon megtanulhatták a termelés lehetőségeit. A befogadóikkal tör-

tendő lakomázás azonban nem egészen úgy történt, ahogy a Hálaadást a tévé és a tankönyvek tanítják. "A gyarmatosítók pohárköszöntőt mondtak az indiánoknak az örök barátságra, miközben a törzsfőnök, a családja és kétszáz követője holtan estek össze a méregtől."

A történelemkönyvekben talán a "szűzföld" a legelterjedtebb kifejezés az amerikai földre. "Valójában megözvegyült föld" - jegyzi meg Francis Jennings történész.

Holokauszt

A második világháború alatt Európában végzett náci etnikai tisztogatás épp elég borzalmas volt, jegyzi meg David Stannard amerikai professzor, mégis teljes mértékkel eltörpíti a világtörténelem legnagyobb tömeges népiirtása, ami százmillió indián halála az amerikai holokausztban. Egyesek betegségtől haltak meg, de nagyon nagy számban haltak meg szándékos politika eredményeként, amelynek célja a faj kiirtása volt és ezt a tényt az általánosan használt történelemkönyvek továbbra is eltitkolják. Az első amerikai kormány költségvetésének 80%-át a meglévő indián települések támadására költötte, hogy elvegyék fejlett farmjaikat. Amerika teljes lakosságának 95%-át pusztították el akkor. A telepesek város-

lakosságának 95%-át pusztították el akkor. A telepesek város-ról-városra jártak és szándékosan ölték meg az összes férfit, nőt és gyermeket.

George Washington közvetlen utasítására legalább 28-30 szeneka várost és a mohawk, onodaga és kajuga nép összes városát egyszerűen a földdel tették egyenlővé. "Az indián országot el kell pusztítani!" - George Washington. Thomas Jefferson az indiánok teljes kiirtását tűzte ki célul, míg a Nobel békedíjas Theodore Roosevelt "kedvezőnek" nevezte a bennszülött faj kiirtását. Az indiánokat gyakorlatilag az mentette meg a teljes pusztulástól, hogy rabszolgaként kívánták felhasználni őket. Az indián lánygyermek három éves kortól magas értékű volt mivel "munkát végeztek és testi vágyat élhettek ki rajtuk" - mondja Marysville Appeal.

A megmaradt indián lakosságra kényszerítették a nyugati civilizáció sajátosságait: kötelesek voltak nyugati névre változtatni a nevüket, a fehér ember ruháját viselni, fehérek hajviselését hordani, felvegyék a keresztényéget és európai mintára működő iskolákba járnak, hogy idézem: "kiirtsák belőlük az indiánt..."

A könnyek útja

gyék, városok és a magyar honvédség is képviseltette magát. A ceremónia legrangosabb vendége (a magyar király képviseletében) az udvari vonattal érkező József Ferenc főherceg volt, aki az avatáson a következőket mondta:

„Íme, itt áll előttünk most a Vas Székely szobor, hivatva arra, hogy mindenkorra hirdesse e hős nemzedék dicső tetteit és egyszersmind minden bevert szöggel enyhülést hozzon azoknak, akik özvegyen vagy árván maradtak dicső halált halt vitézeink után.”

A „Vasszékely” alig két évig állt a Deák tér közepén, 1919-ben a bevonuló román katonák ledöntötték és megsemmisítették, a pagodát 1941-ben bontották le. Ugyanabban az évben rövid ideig a megmaradt talapzatra kopjafát állítottak, majd ez is eltűnt, így az üres talapzat lett a veteránok emlékező helye.

Bronzból született újjá

A '90-es években Ozsvát Pál fotóművész, dokumentumfilm-készítő, villanyszerelő-oktatómester kezdeményezésére írtak ki pályázatot a helyreállításra, amelyet Szabó János helyi szobrászművész nyert meg. Az általa megformált 260 cm magas bronzszobrot 2000. március 15-én avatták fel.

A bronzszobor megöntésében Ozsvát Pál tanítványai segítettek, hogy elérhető áron és egyáltalán létrejöhessen a szobor, ő pedig az emlékmű történetét és újraállítását feldolgozó könyv megírásában, összeállításában vett részt, a kötetet Fülöp D. Dénes újságíróval készítették.

A Vasszékely. Mítosz és valóság című kiadvány-

A délkeleti törzseket sújtó legsúlyosabb csapás Andrew Jackson elnök 1830-as Indián Eltávolítási Törvénye volt, amely megtiltotta, hogy a Mississippitől keletre indiánok maradjanak. Az intézkedés főként azokra a népekre - vagyis a fehérek által az Öt Civilizált Törzsként (cserokee, csikaszo, csaktó, krík és szemínol) emlegetett népekre - irányult, amelyek ironikus módon oly sokat tettek a fehér ember befogadása érdekében. Legtöbbször nyugatra küldték, gyakran olyan erőltetett menetben, hogy ezrek pusztultak el útközben. A cserokee útvonalukat csak a "Könnyek útja"-ként emlegették, mely kifejezést hasonló megpróbáltatásaik érzékeltetésére más törzsek is átvettek.

Jogos?

"A Legfelsőbb Bíróság még ma is másodrangúnak tartja a bennszülötteket" - írja az ismert jogtudós, Robert Williams. "A statisztikák szerint élete során minden harmadik indián nőt megerőszakolnak. Az esetek 86%-ban az áldozatok arról számolnak be, hogy nem indián követte el a nemi erőszakot. Ennek közvetlenül az az oka, hogy a törzsek nem tudnak bírósághoz fordulni az ilyen bűncselekmények miatt. Egy tanulmány azt állapította meg, hogy az Egyesült Államokban a törzsekkel megkötött minden egyes szerződést lényegében valamikor megszegtek. A Legfelsőbb Bíróság szerint nem voltak vagyoni jogaik, és ezért nem voltak igazságos kártérítésre jogosultak, és ez a vélemény borzalmas módon mondta ki, hogy a bíróság elismeri, amit mindenki tud, azt, hogy Amerika bennszülött törzseit leigázták, és a szerződések értelmetlenek. Tehát a sztereotípiák fennmaradtak, ez még mindig érvényes törvény az Egyesült Államokban, még mindig érvényes precedens." - mondja Robert Williams (köszönet Sevaster1-nek a fordításért!)

A lehetőségek hazája

Az 1900-as évek derekán, a New Deal idején megalakult Szövetségi Író Program keretén belül rengeteg műfajban különböző művek láttak napvilágot, amiknek célja az amerikai identitás és hazaszeretet erősítése volt. Reneszánszát élte a western-műfaj és azok a dalok amik ontották, hogy miért is jó amerikainak lenni.

Eközben meggyilkolt emberek millióin épült fel az Egyesült Államok képmutató szervezete, ami ma is erőszakos külpolitikájával és fegyveres beavatkozásaival húz hasznot más országok békés polgáraiból. Ők papolnak nekünk szabadságról és emberi jogokról. Eközben egy velejéig romlott agyamosott társadalmat hizlalnak kövérre, ahol az erkölcs, az erények és a szabadság lassan üres "szóvirágokká" silányulnak.

Forrás: RT News - www.rt.com/news/ - kontrollblog

Vasszékely: a mindenkori székely katona jelképe

Székelyudvarhely történelmi centrumában, a jelenlegi Márton Áron téren áll a világháborús emlékmű, rajta a szoborral, melyet először a helyi népi nyelv (majd szép lassan mindenki) Vasszékelynek nevezett.

Katonák faragták, pikkelyek borították

Az eredetit Erdélyi István őrmester tervezte, Herman Ottó szakaszvezető, Rózsa Géza tizedes és Sipos Jenő honvéd faragták. Mindannyian a 82. Székely Gyalogezredben szolgáltak, és az Ojtozi szoros védelmében hősiessen helytálló bajtársaik emlékére készítették a kompozíciót.

A 82-es elnevezés az 1882-es évszámra utal - akkor rendelte el Ferencz József császár egy székelyföldi határőrezred létrehozását, az ezred kiegészítési székhelyéül városunkat jelölve meg.

A régi szobor cserefából készült és rászögegett acélpikkelyek borították, föléje egy négy oszlopon nyugvó pagodát emeltek, amit zsindelettel fedtek be. Talapzatára Embery Árpád gimnáziumi tanár verssorait faragták ki.

Az 1917. december 8-i avatóünnepségen a várme-

Miért vas a Vasszékely?

Az eredeti szobor felavatásának 90. évfordulóján közölt írásában Kápolnási Zsolt történelemtanár így írt a nevével kapcsolatban:

„Több téves legenda is kering az udvarhelyiek körében, sokáig fennállt az a nézet, hogy a fából készített szobor azokról a fémlemezcskékről kapta nevét, melyeket bárki megvásárolhatott és felszegezhetett a szoborra, az így befolyt összeget pedig a 82-es ezred hadiárvának és hadiözvegyeinek támogatására fordították.

Ennek a teóriának ellentmond a talapzat nyugati oldalának felirata, amely arra utal, hogy már a plaketek felszegezése előtt a vas-székely

párhuzam elevenen élt a kortársak tudatában. Hasonló megállapítást tett Ozsvát Pál a Fülöp D. Dénessel írt közös könyvükben is, szerinte a szobrot „azért nevezték Vasszékelynek, mert a 82-es székely katonát hősiességéért akkoriban úgy nevezték”.

A szobor egy részét viszont valóban bepikkelyezték horgonyzott vaslemezekkel, de később. A korabeli fényképek tanúsítják, hogy az avatáskor még nem volt „fémesítve” a szobor, ennek ellenére a sajtóban már „Vasszékelyként” szerepelt.

<http://uh.ro>